

stemt Indtægtsstørrelse, de gaar helt op, saaledes som det har været krævet fra vor Side ved tidligere Skatteforhandlinger. Enhver, uanset hvilken Indtægt han har, faar de her foreslaaede Fradrag. Det forekommer mig, at disse Fradrag ikke skal være Fattigfradrag, men Fradrag, som tilstaaes alle, saa kan man i øvrigt gennem Beskatningen fordele Byrderne, som man vil. Men man skal ikke gennem Fradragsreglerne, som tager Hensyn til Familiens Personer og Børneforholdet, efter min Mening gøre nogen Forskel paa Indtægts Størrelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fradrag af den Skat, som man har betalt i det Aar, hvis Indtægt skal anvendes som Grundlag for Skatteberegningen, er det nu saadan, at man fradrager al den Skat, man har betalt, ved Indkomstangivelsen. Men det har, navnlig ude i Kommunerne, vist sig at medføre uheldige Konsekvenser. Dette, at man kan fradrage den betalte Statsskat i Indkomsten, har medført, navnlig for Folk, der har betydelig Formue, at de kunde komme ned paa en meget ringe Skat til Kommunen, og der er vist Tilfælde, hvor meget velhavende Folk overhovedet ikke kommer til at betale Skat til Kommunen paa Grund af de Fradragsregler, der nu anvendes. Det forekommer mig ikke at være en rimelig Regel at gaa efter. Det bør ikke være saadan, at Folk, der har en meget betydelig Formue og derfor ogsaa betydelig Indtægt, kan komme til at betale en ringe eller maaske slet ingen Afgift til Kommunen. Jeg har derfor i det Forslag, jeg her fremsætter, foreslaaet, at man i Fremtiden vel skal have Ret til at fradrage den betalte Skat, men dog saaledes, at man ved Ligningen til Statsskatten fradrager den Skat, der er betalt til Staten, og ved Ligningen til Kommunen fradrager den Skat, der er betalt til Kommunen. Derved faar man den Deling, som umuliggør saadanne ekstraordinære Forhold som dem, jeg nævnte. For de betydelige Indtægter vil det naturligvis ikke virke særlig behageligt, at man ikke kan faa Lov til at trække Skatten fra, det skal jeg villigt indrømme, medens det derimod for mindre Indtægter ikke vil faa nogen praktisk Betydning.

Foruden de her nævnte Regler er der i Forslaget foretaget forskellige tekniske Ændringer vedrørende Skattepligtens Fastsættelse og Konstatering. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, det er af mere teknisk Art. Jeg skal derimod gaa over til at omtale de Ændringer, der foreslaas

med Hensyn til Ligningsmyndighedernes Organisation. Paa Forhaand maa man vel gaa ud fra, at man vil skabe saadanne Ligningsmyndigheder og saadanne Institutioner for Ligningsmyndighederne, at man kan faa den bedste og mest ensartede Ligning hele Landet over. Jeg tror, alle vil være enige om, at vi ikke er naaet saa langt frem, som vi skulde paa dette Omraade. Der er en ikke ringe Uensartethed i Ligningen i vort Land, og vi ser jo ogsaa af Landsoverskatteraadets Virksomhed, at der kan komme mange overordentlig grelle Eksempler paa, hvorledes Skattepligt er unddraget Beskatning, hvad der naturligvis er ganske imod Lovens Forudsætning. Det var naturligvis det heldigste, hvis man ganske rolig kunde overlade hvert enkelt Medlem af Samfundet selv at bestemme, hvor meget han vilde svare i Skat. Det vilde være den ideelle Ordning, men saa langt er man ikke naaet hverken i Danmark eller i andre Lande med Hensyn til Folks Forstaaelse af deres Samfundspligter. Derfor maa vi anvende det System, at det er andre, der skal se efter, at vi kommer til at betale det, vi skal. Det er det Kontrolsystem, der er det naturlige og rigtige, og det er det, man ogsaa har søgt at lægge til Grund for de nuværende Institutioner. Men det vil i noget højere Grad, mener jeg, efter det Forslag, jeg nu skal skitsere, blive Tilfældet, at vi i Fremtiden alle bliver kontrolleret af vore Naboer, og ikke alene af vore nærmeste Naboer, men ogsaa saaledes, at vi staaer til Ansvar for en noget større Kreds, end det hidtil har været Tilfældet.

Hidtil har det været saaledes, at Sogneraadene og Skatteraadene var de egentlige Ligningsmyndigheder paa Landet og Ligningskommissionerne og Skatteraadene i Byerne. Men det forekommer mig, at det er en lidt for snævert afgrænset Kreds. Der kan let komme saadanne Interesser frem indenfor en saadan Kreds, som gør, at man i andre Dele af Landet, i andre Kredse, ikke er helt tilfreds med den Maade, hvorpaa man røgter Opgaven. Det Forslag, der her fremsættes, gaar derfor ud paa at skabe noget større Kredse for Skatteligningen og en noget større Ensartethed for Kontrollen med Skatteligningen, end det hidtil har været muligt.

Den Vej, jeg foreslaar at gaa, er ikke ny i dansk Lovgivning, for saa vidt som man kender den allerede fra Ejendomsskyldvurderingen. Ved Ordningen af Ejendomsskyldvurderingen har man indført nogle Skyldraad, som skal være en Slags Over-